

de i nogen Tid har gjort Tjeneste indenfor Statsbanerne, og de kan til den Tid muligvis komme til at aflægge en Prøve.

De to ærede Medlemmer fra Varde (S. Sørensen) og fra Skern (Ovesen) har henledet min Opmærksomhed paa, at det mulig vil være nødvendigt at træffe nogle Sikkerhedsforanstaltninger til Værn mod Oversvømmelser ved Gødelen. De Bemærkninger, de ærede Medlemmer herom har fremsat, skal blive taget under Overvejelse.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Kläusen) har omtalt Postomdelingen ved Bispebjerg Hospital og i Utterslev Distrikt og ønsket den udvidet. Det er selvfølgelig Postvæsenets Opgave at finde den bedst mulige Omdeling, men overalt, hvor en stor By gaar over i et Landdistrikt, vil der selvfølgelig være Grænsespørgsmaal om, hvilken Art af Omdeling der naturligst svarer til Befolkningens Krav og til Postvæsenets Driftsbetingelser. Herude vil det nu være muligt at imødekomme et af de Ønsker, det ærede Medlem har udtalt, nemlig om en bedre Pakkeomdeling til Bispebjerg Hospital, idet Pakker vil kunne tages med af et af de kørende Postbude, som skal forbi Bispebjerg til et andet Poststed. Med Hensyn til at faa Omdelingerne yderligere udvidet er det Postvæsenets Opfattelse, at Befolkningens Forhold og Antallet af Postforsendelser til disse Kredse ikke gør det særlig paakrævet at gaa til større Foranstaltninger, som vil være ret kostelige; men det siger sig selv, at disse Forhold stadig er Genstand for Opmærksomhed.

Moltesen: Den højtærede Finansminister fandt det ejendommeligt, at man netop rettede Angreb paa den nuværende Governør og den nuværende Finansminister i den vestindiske Sag. Der kommer dog et Tidspunkt i enhver Sag, hvor man maa begynde at tale om den, hvis man overhovedet vil have den fremmet; ellers faar man den aldrig frem. Nu er vi jo saa lykkelige at have en Finansminister i et social-radikalt Ministerium, og saa mente man naturligvis, at det var et heldigt Tidspunkt, hvorpaa man nu var blevet bekendt med denne Sag. Derfor forbavser det mig meget, at den højtærede Finansminister har set disse Udtalelser under Synspunktet: en Udskældning af nogle Embedsmænd. Jeg for mit Vedkommende

har kun karakteriseret Embedsstanden, saadan som den former sig i de fleste Kolonier under de klimatiske Forhold, og som det viser sig, at ogsaa den danske Embedsstand har format sig — ganske vist med adskillige Undtagelser. Jeg kender godt den Departementschef, som skrev i „Berlingske Tidende“ i Aftes, og ved, at han har været derude. Jeg citerede ogsaa en Udtalelse af en tidligere højtstaaende Embedsmand derovre, som erklærede det samme, som jeg udtalte, at Kolonialraadet og Embedsstanden er en Mur, hvorigennem man ikke kan komme til sociale Reforme. Jeg synes ikke, det vejer noget som helst, at den højtærede Finansminister har været i Ægypten og set, at Englænderne der ikke har skabt et Paradis for Fellaherne. Det tror jeg gerne; men det har jo intet som helst med det at gøre, at den Ø Tortola, som jeg nævned, og som ligger lige op til St. Thomas, vel ikke er blevet et Paradis, men i hvert Fald har faaet et Opsving i økonomisk Henseende, saaledes at St. Thomas nu kan blive en Havn for denne Ø, der i Begyndelsen af dette Aarhundrede i yore Konversationsleksika betegnedes som næsten øde; og vi ved, at man der er gaaet den Vej at uddele Smaalodder. Ægypten ligger langt fra Vestindien, og vi ligger langt fra begge Steder; men hvis vi vil beholde Øerne — hvis vi ikke kan sælge dem, kunde vi jo forære dem bort, men vil vi ikke det, kan vi ikke blive staaende paa det Standpunkt: intet at ville gøre. Vi maa gøre noget, og der bliver sikkert ogsaa gjort noget.

Finansministeren (Brandes): Naar det ærede Medlem ender med at udtale, at der maa gøres noget, saa er dette jo en urimelig Opfordring, hvis den er rettet til mig, thi jeg har jo netop erklæret mig villig til, saa vidt det staar i min Magt, at foretage, hvad der kan gøres for at afhjælpe mulige uheldige Tilstande derovre. Jeg synes i øvrigt ikke, at det ærede Medlem ret vil forstaa dette, at en Minister behøver mere, maa raade over andet Materiale end private Breve og er nødt til at tage Hensyn til de Oplysninger, der foreligger. Jeg har, saa vidt jeg har haft Tid til det — men jeg indrømmer, at jeg ikke har haft megen Tid i denne Rigsdags-samling — sat mig ind i disse Forhold, og jeg har saa vidt muligt læst, hvad der er skrevet om disse Ting, og læst de Indberetninger, der er kommet. Det ærede Medlem citerede meget hyppigt